

Consultatieverslag ontwerp-besluit ter uitvoering van het NRF

Op de internetconsultatie zijn in totaal 14 reacties binnengekomen, waarvan er 10 openbaar zijn. Een indiener heeft zijn oorspronkelijke reactie vervangen door een nieuwe versie. 6 reacties zijn afkomstig van (branche-organisaties van) netwerk- en dienstenaanbieders, 4 van belangenorganisaties voor doven en slechthorenden, 2 van particulieren en 1 reactie komt van een burgerrechtenbeweging.

Hieronder volgt een korte samenvatting van de ingediende reacties. In de Nota van toelichting op het ontwerp-besluit zal nader op deze reacties worden ingegaan.

Algemeen

Er is door een aantal partijen in algemene zin positief gereageerd op de wijze waarop het NRF in het ontwerp-besluit is geïmplementeerd en op de wijze waarop het ministerie van ELI het overleg, met inbegrip van deze internetconsultatie, met de marktpartijen voert. Positieve reacties zijn er met name op de beoogde transparantie en vergelijkbaarheid van elektronische communicatiediensten, en het belang daarvan, voor consumenten.

Enkele partijen vragen om langere en zonnig per verplichting verschillende implementatietermijnen na inwerkingtreding van het wetsvoorstel en de uitvoeringsregels van het NRF, omdat zij aangeven die tijd nodig te hebben om de benodigde maatregelen in de interne bedrijfsvoering te kunnen invoeren.

Een aantal partijen merkt op dat de implementatie van het NRF met het wetsvoorstel en dit ontwerpbesluit nog niet gereed is, en dat nog uitwerking in lagere regelgeving zou moeten plaats vinden. Onderwerpen die daar voor in aanmerking komen, zijn de meldplicht met betrekking tot inbreuken op de veiligheid met nadelige gevolgen voor de bescherming van persoonsgegevens en de meldplicht voor inbreuken op de veiligheid en de integriteit met gevolgen voor de continuïteit. Een partij mist overgangsrecht in het ontwerpbesluit.

Transparantie

Een partij vindt de voorgestelde transparantieverplichting niet voldoende. Deze partij adviseert om ook informatie over de overboekingsfactor van het netwerk te publiceren, de transparantieverplichting uit te strekken tot de internetdiensten die de aanbieder aan derden uitbestedt en een verplichting voor aanbieders op te nemen om informatie te publiceren die OPTA noodzakelijk acht om inzicht te krijgen in beperkende maatregelen van aanbieders. Deze partij verzoekt in dit kader t.z.t. om (internet)consultatie van de concept-regeling universeledienstverlening en eindgebruikersbelangen (RUDE).

Een partij wenst nader overleg over de te stellen regels omtrent de inhoud en de opmaak van de verstrekking van gegevens in het kader van de transparantieverplichtingen.

Een andere partij ziet geen toegevoegde waarde in de verplichting om consumenten informatie te verschaffen in de te bereiken internetsnelheden omdat deze verplichting moeilijk is te implementeren, en pleit in plaats daarvan voor het vergroten van de transparantie door consumenten meer informatie te geven over de gevolgen die allerlei omstandigheden op die snelheid kunnen hebben. Bij invoering van deze verplichting zou een onafhankelijke instantie moeten instaan voor de metingen, op grond van heldere criteria. Deze partij vindt het gebruik van een aantal begrippen, zoals "diensten en toepassingen" en de koppeling van "wachtijd" aan kwaliteitsniveaus onduidelijk. Tenslotte wil deze partij dat er gewaakt wordt voor overregulering op dit punt en merkt op dat er in de Nota van toelichting een zorgvuldige afweging ontbreekt tussen o.a. het belang van transparantie en het belang van concurrentie en de administratieve lastendruk. Een drietal partijen merkt op dat aanbieders slechts verantwoordelijk kunnen zijn voor het vermelden van beperkingen op door hen zelf geleverde eindapparatuur, en niet voor de apparatuur die door anderen is geleverd. Een partij merkt in dit verband op dat er mogelijk sprake is van een vertaalfout in artikel 20 van de UD-richtlijn m.b.t. de begrippen aanbieder en leverancier.

Een partij is weliswaar tevreden met de vermelding in de Nota van toelichting dat grootzakelijke gebruikers, wat betreft netwerkneutraliteit niet dezelfde bescherming nodig hebben als

consumenten, maar vindt dat de toelichting op dit punt en de uitwerking in de RUDE nog niet voldoende duidelijk is.

Besluit interoperabiliteit

Meerdere partijen hebben bezwaren tegen de voorstelde regeling (artikel 5 van het Besluit interoperabiliteit) voor de tarieven voor oproepen naar niet geografische nummers. Zij zijn van mening dat de voorgestelde regeling onduidelijk en onnodig is, verder gaat dan strikte implementatie van de richtlijnen, en strijdig is met de Europese richtlijnen, met name met artikel 28 van de UD-richtlijn. De voorgestelde regeling zou alleen zijn toegestaan als er sprake is van aanmerkelijke marktmacht.

Een partij steunt het streven om met de voorgestelde regeling de in haar ogen te hoge tarieven voor het bellen naar niet geografische nummers aan te pakken, maar betwijfelt of deze regeling daaraan bijdraagt. Zij stelt als alternatief voor om het nummerplan aan te passen en een maximaal interconnectietarief voor te schrijven.

Een andere partij steunt het streven om de mobiele opslagen voor het bellen naar servicenummers te verlagen. Zij stelt voor aanbieders te verplichten deze kosten transparant te maken.

Een aantal partijen wenst verduidelijking van de voorgestelde regeling wat betreft de toepasbaarheid van de interoperabiliteitsverplichtingen op netwerkaanbieders en van het begrip "technisch of economisch niet haalbaar".

Tekst- en beeldbemiddelingsdiensten

De meeste partijen zijn bezorgd dat de voorgestelde regeling, door de tekst- en beeldbemiddelingsdienst onder het regiem van de UD te brengen, niet zal voorzien in de beoogde gelijkwaardige toegang tot elektronische communicatiediensten voor doven en slechthorenden. Zij vrezen dat de voorstellen juist verstarrend in plaats van innoverend zullen werken.

De meeste partijen plaatsen in dit verband kanttekeningen bij de (voor hen onduidelijke) verdeling van de verantwoordelijkheden tussen de betrokken ministeries, de rol van de zorgverzekeraars, de financiering/betaalbaarheid en het omslagstelsel en pleiten voor de invoering van (internationale en Europese) standaarden voor de bemiddelingsdiensten.

Een aantal partijen pleit voor een andere wijze van financiering, zoals vanuit de algemene middelen of een solidariteitsfonds voor deze diensten, en een partij stelt voor de omslagregeling te beperken tot de grote aanbieders.

Een aantal andere aandachtspunten van verschillende partijen zijn de bescherming van de privacy bij het gebruik van bemiddelingsdiensten, de te lage inschatting van het aantal gebruikers van deze diensten, de (beperkte) openingstijden van de beeldbemiddelingsdienst en de beschikbaarheid van eindapparatuur en de vergoeding daarvan door zorgverzekeraars.

Ook is er bij een aantal partijen onduidelijkheid over de bereikbaarheid en verantwoordelijkheid van de betrokken ministeries voor het alarmnummer 112.

Tenslotte wenst een aantal partijen meer duidelijkheid over de procedure en vergoeding voor het aanbieden van deze diensten.